

శ్రీ రత్న .

శ్రీపరమేశ్వర కరుణా కరితానవత్య కరిత్య
విశ్వానరకానిపయ శాశ్వత వాసానానా
దిత్య బిర్బురభాత నామానానా

శ్రీమదాంధ్ర రాగవతిమహిమ
శ్రీమన్నారాయణ కవచము.

॥ ॥

కందనూరు యజ్ఞశర్మచే పరిమళింపబడి

శ్రీమదాంధ్రానా శ్రీమదాంధ్రానా నివాసినయ

శ్రీమదాంధ్రానా శ్రీమదాంధ్రానా పూజాపా రా

యమండగు తిక్కవరపు వంశపయఃపారా

భార రాకాశుభాకయండగు నుచ్చారెడ్డి

అర్య పుత్రియ, పరిరెడ్డి శామారెడ్డి అర్య

పత్నియ, పరిరెడ్డి పరిరెడ్డియనగు

నీ ల మ్మాంబ చే

సీ॥ వినవయ్య సరనాధమునినాథుడిందుర
 కనువొడనారాయణాభ్యమైన
 కవచంబు విజయ సంకల్పంబునప్రమే
 య స్వరూపంబు మహాఫలంబు
 మంత్రగోప్యము హరిమాయా విశేషంబు
 సాంగంబుతోడ నెఱుంగజేసి
 దానినేవినుపింతు పూజితదేవగృ
 చిత్రంబుతోడుత జిత్రగింపు॥
 మునరథాతాంఘ్రిపాణియైయుత్తరంబు
 ముఖముగా నుత్తమాసనమున వసించి
 కృతసింహాంగకరన్మాస మతిశయిల్లి
 మహితనారాయణాభ్యవర్ణము నొనర్చె॥

౬॥ ఇట్లు నారాయణ కవచంబు ఘటి
 యించి పాదంబులను జానువుల నూరువుల
 నుదరంబున హృదయంబున నరంబున, ము
 ఖంబున, శిరంబున నిట్టిస్త్రాంగములంబ్రణవ

న్యాయంబుజేసి ద్వాదశాక్షరవిద్యజేతం గర
న్యాయంబుజేసి మంత్రమూర్తియై భగవత్కృష్ణ
వాచ్యంబయిన ప్రణవాది యకారంతమగు
మహిమంత్రంబుజేత నంగుళ్యంగుష్ఠ పర్వ
సంధులయందు పన్యసించి మణియు హృద
యంబున నొంకారంబు వికారంబు మూర్ధం
బున షకారంబు భ్రామిత్వంబునంచు ణకా
రంబు శిథిలమందు వేకారంబు నేత్రంబుల
యందు నకారంబు సర్వసంధులయందు మ
ణియు నస్త్రయును జేసింబి మకారంబు నుప
న్యసించె నేని మంత్రమూర్తియగు. మణి
యును, అస్త్రా యథాత్ అను మంత్రంబున
దిగ్బంధనంబుజేసి పరమేశ్వరునిం దనభావం
బునసిల్చి విద్యామూర్తియు దహిమూర్తి
యగునగు షట్పత్తీ సంయుతంబయిన నారా

చ॥ గరుడుని మూపుపై బదయుగంబు

ఘటిల్లగశంకచక్రం॥

రృదుచిరశాగ్ధ భద్రశరరాజిత పాశగదాది

సాధనో॥

తగరినికరంబు లాశ్మకగకంజమల స్థి

యిందు భూషణం॥

భరితమహాష్టబాహుడు కృపామతతో

నెనుగాచు గావుతే॥

అ॥ ప్రకట మకరవరుణ పాశంబులందుల

జలములందు నెందు బొలిచునుండ॥

గాదు గాకనన్ను ఘనహృదకై నట్టి

మత్స్యమూర్తివిద్య మానకీర్తి॥

క॥ వటుడు సమాశ్రిత మాయా

నటుడుబలిప్రబలశోభనవ్రతిఘటనో॥

దృటుడు త్రివిక్రమదేవుడు

చటులస్థలమందు నన్నుసంరక్షించు॥

చ॥ అడవున సంకటస్థులుల నాజ్ఞియై ఖంబుల
నగ్ని కీలం॥

దెడల నెల్లరాకు నుత్తరకర్క-గ దిక్క గు
గాక శ్రీవృసిం॥

హుమి కనకాక్ష రాక్షస వధోన్ముమ విస్ఫు
రితాబ్జహాస వ॥

క్రూరుఘనదంష్ట్ర పావకవిధూత దిగంతయ
డ ప్రమేయుడై॥

చ॥ అరయగ నెల్లలోకములు సంకిలి నొడ
మహాగ్నవలయులా॥

నొరిగిని మగ్నమైన ధరినద్ధతగొమ్మున
నెత్తి నెట్టి యా॥

కిరీపతియగ్ని కల్పమ రుభేయమ నూర్జిత
మేనినహనో॥

హరుమ గృపావిధేయుడు సదాశ్వులు
న్ననుగాడు గ్రావుతక॥

కలిగియున్నై ధర్మరక్షణపరుండ మిత ము
హవతామందు నన్నురక్షించుగాత. పా
స్తామధ్యాహ్నపరాస్తాపాఞ్చికాలంబులను
ప్రదోషార్ధరాత్రాపర రాత్రీ ప్రత్యూషా
ను సంధ్యలను గదాద్యాయుధంబుల ధరి
యించి కేశవనారాయణ గో విం ద విష్ణు
మధురంహర త్రివిక్రమ వామన హృషీకేశ
పద్మనాభ శ్రీవత్సరామ సర్వేశ్వర ఈశ
జనార్దన విశ్వేశ్వరకాలఘోర్తియను నామ
రూపంబులుగల కేవుండు నన్ను ర న్నించు
గాక. ప్రళయ కాలానల తీర్క్కు సంభ్రమ
భ్రమగ నిర్వక్రిమవిక్రమవక్రీకృతదశజవ
క్రిందైననుదర్శననామక చక్రమహావాయు
ప్రపీరితుండై హుతాశనుండు నీరసశృకాట
పుంధస్త్రి ఘాతంబుసేయు భంగి భగవత్ప్ర
యుక్తంబవై మదైవ్రి నైవ్యంబుల దగ్ధంబు
గావింపుము. జగత్సహార కాలఘటిత

చతుర పటిమంబగు మ హేమా త్ప త
 గర్జారవ తగ్జన దశదిశాభివర్జిత ఘనఘరాం
 తరి నిష్కృత నిష్కరకోటి శ త కో టి
 సంస్కర్షి సురద్విస్ఫులింగ నిర్గమానగ్గళ భు
 గఘగాయమానమూర్తి విస్ఫూర్తి నారా
 ణాక కరికమలవర్తిగదాయుధోత్తమ మదీ
 ణు వైరికండోప శండంబుల భండనంబునం
 జండగతిం బిండిపి డిగా గూర్జ్వాదనై నా
 యుక రక్షోభూత గ్రహంబులు చూర్ణంబు
 లుగా గొండోకపివంబునలుపుము దశే
 గుండవైన పాంచజన్యంబ సర్వ లోక
 జిహ్మండమున శ్రీకృష్ణుని నిఖిలచక్రైక సదన
 వదన నిష్కృత నిశ్వాసాధర జేలుపరిఘ్నో
 తంబునై యున్నత్రధూత ప్రేకపికాచ విప్ర
 గ్రహాది క్రూర దుర్గ్రహంబుల విదావణం
 బుగా నస్మత్పర వీరమండలంబుల గుండియ

అలా వదలిపోయిన దుర్భరగర్భంబులు గ
 ర్భస్త్రైర్భుకవి వర్జితంబులుగా నవియు బ్ర
 హ్మాండ భాండ భీకరంబయిన భూరినాదం
 బున మోదుము. అపిత్ర భారా దభిత
 నికాతకోటి కఠోరకంఠ కరాళరక్త భారా
 ధాతమరీ మనవిసరంబునైన నండక మహా
 నీశేఖరంబు జగదీశ ప్రేతంబునై మద్విద్విష
 విషయ పూహంబుల మెండుఖండలుగ భం
 దించి చెండాడుము నిజకంఠ నిరాతంక
 సాంద్రతందాకార మండిల పరిమండిత
 సర్వాంగలక్షణ విచక్షణ భర్తారతంబునైన
 చర్మంబు దుర్బల మద్వైరి లోకంబులకు స
 మాకుల నివీర నిరంధ్ర నిష్ఠుర తమోమృత
 పటుభువనంబులం గుటిలపలుకుము. నిఖిల
 పాపగ్రహంబులవలన నకల సరమృగసర్వ
 కోశ భూతాదులవలన నగు భయంబులు

మొందకుండ భగవన్నామ రూప యైన
 దివ్యాస్త్రబలు రక్షించుగాక. బృహద్ర
 ధంతరాది సామంతులచేత స్తోత్రంబు సే
 యించుచున్న భగవంతుండు రక్షణ దక్షుల
 కయి నన్నురక్షించుగాక. శ్రీహరి నామ
 రూప బాహున దివ్యాయుధ పారిషదోత్తమ
 ప్రభుభు లస్పదీయ బుద్ధింద్రియకునః
 ప్రాణంబుల సంరక్షించు భగవంతుండయిన
 శేషుండు సర్వోపద్రవంబులనాశంబుసేయి
 జగదైశ్వర్య భావంబునధ్యానంబుగలవాఁకి
 వికల్పరహితుండై భూషణాయుధ లింగా
 క్యులగు శక్తులం దనమాణుచేత ధరియించి
 లేజరిల్లుచుండు లక్ష్మీకాంతుండు వికల్పవిగ్ర
 హంబులవలన నన్ను రక్షించుగాక. లోక
 భయంకరాట్టహాస భాసురవదన గర్వాకుం
 దగుచు సమస్తరేణోహరణ ధురీణతేజః

ప్రజనంతాత దివ్యస్యసి హావ తామండగు
 నప్పరమేశ్వరేందు సర్వోగ్భంగంబుల వలన
 నన్నుపీడయించు గాకయని నారాయ
 నాత్మక కవచప్రభావం వితిహాసయాపంబు
 న నెందుండు జెరిసికొని ధ్యానంబుచేసి
 నిద్విద్యాధారణ మహిమవలన నరాతుల
 నిద్విద్యులగావున జెప్పరే నిష్కలాశ్వులగు
 వారలే తద్విద్యాధారణులై యునిదినంబులు
 పరిమించి నతఃపూర్వ రింబుల నత్యంత
 బ సంకట బులను సర్వగ్రహ నిగ్రహ కర్మ
 మారణ కర్మాదియక్షార్మ జన్యక్షేకంబులను
 పదిలి యవ్యాకుల మనసుగలై విజయంబు
 నొందుదురు. మఱియును సర్వరోగంబుల
 ను సగమ్యశరీరులై శుభి.బుకొందును రది
 యునుంగాక॥

సీ॥ అతిథికి గౌరవముండరావచ్చునువదొల్లి

యీవిద్యధరియించి మేలమించి

మరణమయిందు నిర్మలమితుడైయోగ

ధారణమునబిట్లు తనువుచిడి

దాసిపైవొకడు గాధర్వ వరేణ్యుడు

చిత్తరథాఖ్యుడ శేయిఁబాటి

జవలజ్వలంక దచ్చానుభవస్థిపై

గదసిన నారిమ గళచలించి॥

యివివపిండుతోడ నవవిమానముతోడ

దనదువిద్యతోడ కరిణిఁజెచ్చి

తరిణిలేవలేక తకమకగుడువంగ

వారిభ్యయోని వాసిబాడి

క॥ నారాయణ కవచసమా

ధారణపుష్కాస్థిదీని దగ్గఱనీకు

గూర్చిదివిష్ణుభక్తుల!

వారకచేరంగ నెట్టివారికిదరమే!

ఇంద్రవజ్రా) వృత్తము.

సంధించి నీచుంగక సంధులెల్ల!

స్పందించి తన్నంతటలంబుపేర్చి!

అందంబుచూన్సింప దదన్యమేదీ!

నిఁకుప్రవాహాన్నతిగత దీనుక!

వి వాక్యవ నీ పుణ్యకల్యణులు భక్తి
యొత్తుండనై కొనిపోయి (పూర్వులంబున
బ్రహ్మహంబును సరస్వతీజలంబుల నిక్షేపణం
బుచేసి కృతస్నానంబునై యాదవసంబుచే
సిన నీ సర్వాంగ బంధనంబు లుడగుననిన
నతండ్లుచేసి తనవిదూనంబెక్కి నిజస్థానం
బున కరిగంగావును

క॥ అమరదీపము దీపి నెవ్వరు!

వినిలేని బలించిరేని విస్తయమొకవ!

స్థవభూతజాలమెల్లను! (నుండుక॥

మొనుకొని తారలమగాంచి మొకుద

ఆ॥ విశ్వరూపువలన నైశ్వర్యకరమైన!

యిట్టివిద్యరాల్చి యిదిదేదప్రమ!

మోటులోకమంతట ముఖ్యమైనట్టి శ్రీ!

ననుభవించియించె సధికమహిమ॥

10 504

